16/07/2019

Η 17χρονη ηρωίδα Σπαρτιάτισσα που έδωσε τη ζωή της για την πατρίδα

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

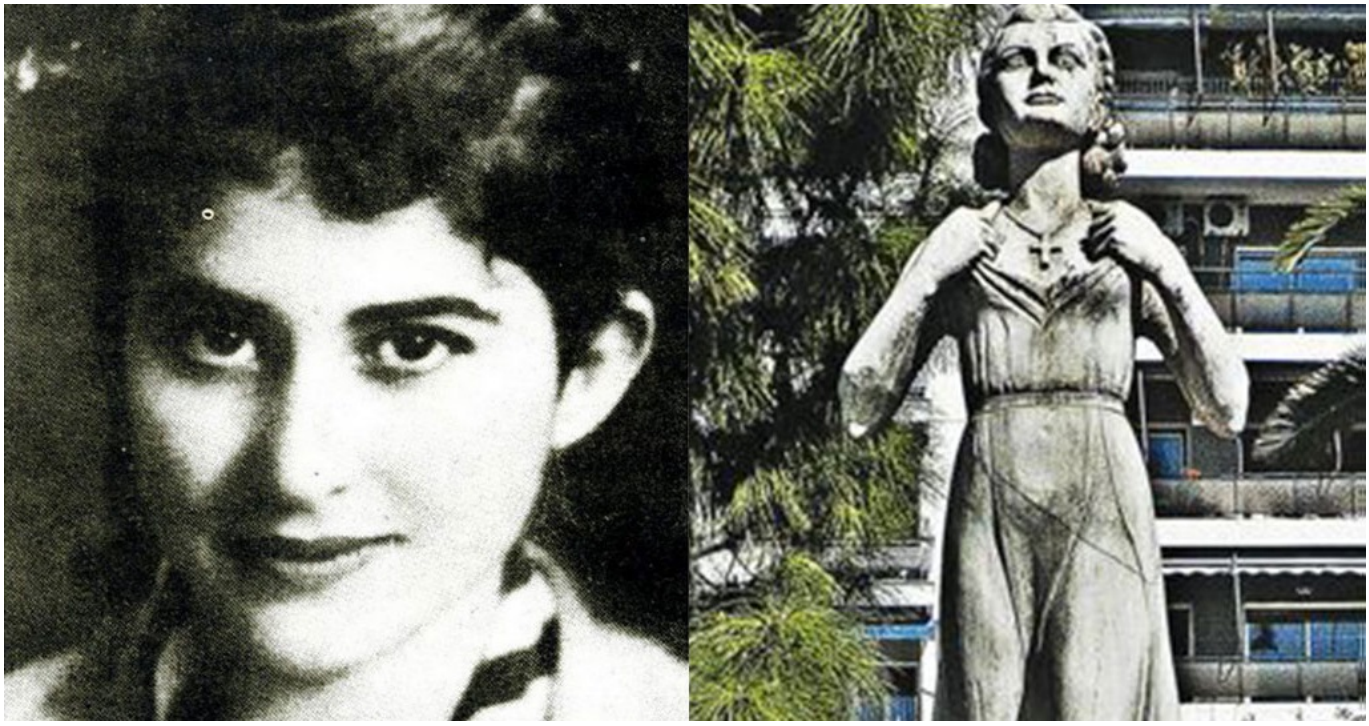

Η Ηρώ Κωνσταντοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα στις 16 Ιουλίου του 1927, από ευκατάστατους γονείς καταγόμενους από τη Σπάρτη. Εκτελέστηκε με 17 σφαίρες, όσα ήταν και τα χρόνια της, ανάμεσα σε 50 Έλληνες δίνοντας τη ζωή της για τη πατρίδα. Μέχρι την τελευταία στιγμή η δεκαεφτάχρονη ηρωίδα της κατοχής αντιμετώπισε με περιφρόνηση τις κάννες του αποσπάσματος. Η Ηρώ Κωνσταντοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα στις 16 Ιουλίου του 1927, από ευκατάστατους γονείς καταγόμενους από τη Σπάρτη. Μαθήτρια ακόμη του Αρσακείου, οργανώθηκε στην ΕΠΟΝ και ανέπτυξε αντιστασιακή δράση. Ήταν άριστη μαθήτρια και μιλούσε τέσσερις γλώσσες. Πολύ γρήγορα αναδείχθηκε σε ένα από τα πιο αγωνιστικά στελέχη τη ΕΠΟΝ. Έκρυβε όπλα και προκηρύξεις κάτω από την σχολική της ποδιά, έγραφε συνθήματα στους τοίχους και κολλούσε αφίσες, προκαλώντας τους Γερμανούς. Στις 16 Ιουλίου του 1944, την ημέρα των γενεθλίων της, μία ομάδα των Ταγμάτων Ασφαλείας εισέβαλε στο σπίτι της οικογένειάς της στην οδό Βεΐκου 57 στο Κουκάκι και τη συνέλαβε. Τη μετέφεραν στο αρχηγείο όπου βασανίστηκε αλύπητα από τον «Αγήνορα», διαβόητο συνεργάτη των Γερμανών.

Μετά από λίγες μέρες οι βασανιστές της δεν κατάφεραν να της αποσπάσουν καμιά πληροφορία. Οι γονείς της χρησιμοποίησαν τις γνωριμίες τους και κατόρθωσαν να την απελευθερώσουν. Η Ηρώ συνέχισε τη δράση της, ως τις 31 Ιουλίου, οπότε συνελήφθη και πάλι από άνδρες των Ες- Ες, ύστερα από ένα σαμποτάζ σε τρένο που μετέφερε πυρομαχικά. Την μετέφεραν στα κρατητήρια της «Κομαντατούρ» στην οδό Μέρλιν, όπου με κτηνώδη βασανιστήρια προσπαθούσαν ματαίως επί τρεις εβδομάδες να της αποσπάσουν πληροφορίες για τις δραστηριότητες των αντιστασιακών οργανώσεων. Ωστόσο εκείνη δεν λύγισε και οι Γερμανοί δεν κατάφεραν να της αποσπάσουν κουβέντα. Οι προσπάθειες των δικών της να τη σώσουν, αυτή τη φορά απέτυχαν. Οι Γερμανοί τη μετέφεραν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Χαϊδαρίου, στο θάλαμο των μελλοθανάτων. Ακόμα κι εκεί στην απομόνωση του στρατοπέδου, στο περιβόητο Μπλοκ 15 συνέχιζε τον αγώνα της. Κάποιες γυναίκες θα επιλέγονταν για τα στρατόπεδα της Γερμανίας και μερικές το είδαν ως λυτρωμό στο μαρτύριο τους.

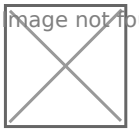

Η Ηρώ τότε φώναξε: «Ντροπή σας. Δεν είστε Ελληνίδες!... Μα δεν ντρέπεστε; Καμιά δεν πρέπει να πάει στη Γερμανία!... Μα τι φοβάστε... Μη σας τουφεκίσουνε; Καλύτερα να μας τουφεκίσουν παρά να υποστούμε εξευτελισμούς»! Εκεί η Ηρώ γνώρισε τη Λέλα Καραγιάννη, που έγινε δεύτερη μάνα της. Κοιμόταν κάθε βράδυ στην αγκαλιά της. Βλέποντας κάποιες περίεργες κινήσεις μέσα στο στρατόπεδο, η Λέλα Καραγιάννη κατάλαβε τι θα επακολουθούσε. Ρώτησε ένα Ουγγρογερμανό φύλακα, τον Βαλεντίνο και εκείνος με σπασμένα ελληνικά της είπε: «Ηρώ αύριο πρωί πρωί...» και με το χέρι του έκανε την κίνηση του δείκτη που τραβάει τη σκανδάλη. Στις 5 Σεπτεμβρίου 1944, η Ηρώ οδηγήθηκε μαζί με άλλους 49 κρατουμένους στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής. Εκεί οι χιτλερικοί έστησαν στον τοίχο την έφηβη που δεν είχε καν δικαστεί και τη «γάζωσαν» με 17 σφαίρες- όσα ήταν και τα χρόνια της -για «παραδειγματισμό», όπως είπαν.

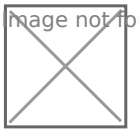

Η ίδια λίγο πριν οι εκτελεστές της ανοίξουν πυρ έσκισε το φόρεμά της και φώναξε: «Χτυπάτε! Κτήνη». Όταν ρώτησαν έναν Γερμανό στρατηγό «γιατί τη σκοτώσατε; Ήταν μόλις 17 χρονών...», εκείνος απάντησε: «Γιατί τέτοιοι άνθρωποι είναι επικίνδυνοι για εμάς». Η Ηρώ έπεσε για τη λευτεριά τής πατρίδας, 37 μέρες προτού απελευθερωθεί η Ελλάδα. Στις 29 Δεκεμβρίου του 1977 η Ακαδημία Αθηνών, με εισήγηση του καθηγητή της Φιλοσοφίας, Ιωάννη Θεοδωρακόπουλου, τίμησε την ηρωίδα με μεταθανάτιο βραβείο για την υπέρτατη θυσία της, αναγνωρίζοντας έτσι και τη συμβολή της ΕΠΟΝ στον απελευθερωτικό αγώνα. Το 1981 ο Νίκος Φώσκολος μετέφερε στη μεγάλη οθόνη τη ζωή της.

Πηγή: www.mixanitouxronou.gr, με πληροφορίες από Σαν Σήμερα